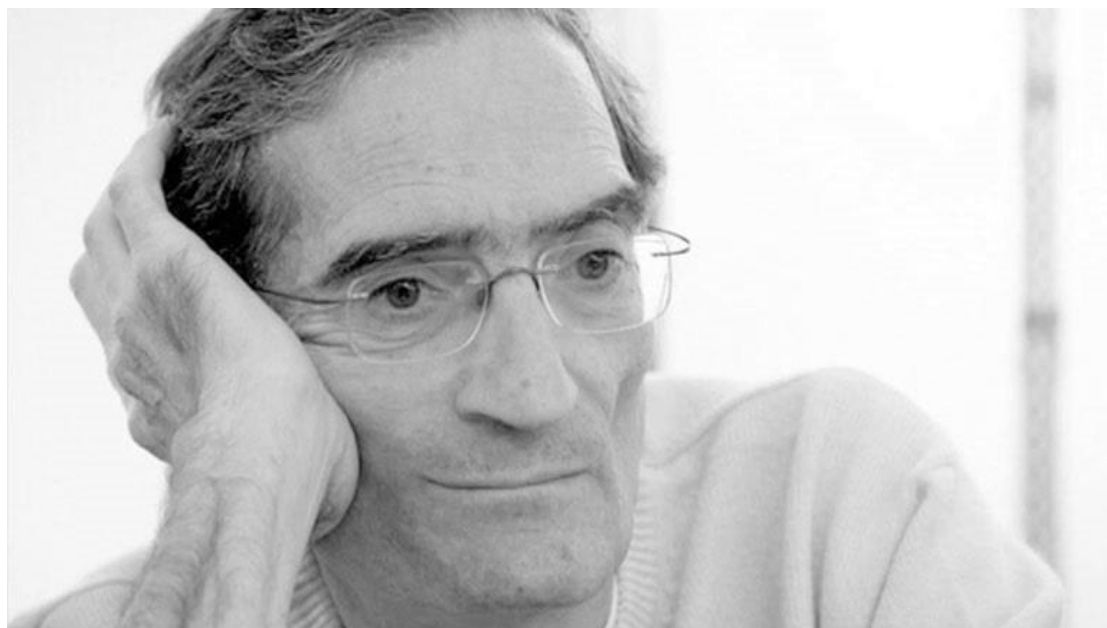

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ.

Κλεάνθης Γρίβας.

Κλεάνθης Γρίβας.

1 Μαΐου 1999, γραμμένο εν θερμώ κατά την παραμονή μου στο βομβαρδιζόμενο Βελιγράδι, διαπιστευμένος από τις εφημερίδες Ελευθεροτυπία, Θεσσαλονίκη και την Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης (ΕΣΗΕΜΘ).

Πρώτη δημοσίευση στην ανεξάρτητη από το καθεστώς Μιλόσεβιτς εφημερίδα Danas (Βελιγράδι, 1 Μαΐου 1999).

Στην Ελλάδα δημοσιεύθηκε στο περιοδικό **Τετράδια** (τχ. 44, 1999) και σε μεγάλο αριθμό περιοδικών και εφημερίδων (Ελευθεροτυπία, Θεσσαλονίκη, κ.α.)

«Πάντα απροσάρμοστος, ανεδαφικός δεν είχες καταλάβει πως η μόνη μουσική που συντελούσε στο γενικό καλό ήταν ο χτύπος των σφυριών των βαποριών τα φλάουτα κ' οι παλμικές δονήσεις των συρμάτων την ώρα που περνούν οι διαταγές για τις εκτελέσεις.»

Άρης Αλεξάνδρου, «Συνομιλώ άρα υπάρχω».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Εισαγωγή: Η πρεμιέρα των μεταλλαγμένων ανθρωποειδών.

1. **Ο πρώτος «πόλεμος» της Αμερικανικής Νέας Τάξης.**
2. **Η Αμερικανική εξωτερική πολιτική: Μέσα και σκοποί.**
3. **Η επιδρομή της Συμμορίας των 19.**
 - α). Προσχήματα, αιτίες και επιδιώξεις.
 - β). Οι επιπτώσεις: Άνθρωποι, περιβάλλον, σύνορα.
4. **Η θέση της Ελλάδας.**
 - α) Τα κριτήρια της στάσης της.
 - β) Οι κίνδυνοι των επιλογών της.
5. **Η προπαγάνδα: Διαστρέφοντας τη λογική.**
6. **Το πορτραίτο της Συμμορίας των 19.**
7. **Ο επερχόμενος εφιάλτης: Το μεταλλαγμένο ανθρωποειδές.**
8. **Οι πηγές της ελπίδας: Ιστορία και βιολογία.**

Επίλογος: Η ώρα των ενεργών ποιητών.

Επίμετρο: Για τον UCK.

- α) UCK: «Πατριωτισμός» και Μισθοφόροι.
- β) Χρηματοδότηση και Ηρωίνη.
- γ) Απελευθερωτικό κίνημα ή Συμμορία;
- δ) UCK και PKK: Μια «αφελής» απορία.

Εισαγωγή: Η πρεμιέρα των μεταλλαγμένων ανθρωποειδών.

Επί δύομισι μήνες στο Κοσσυφοπέδιο διεξαγόταν ο **πρώτος πόλεμος** της Αμερικανικής Νέας Τάξης Πραγμάτων, που σημαίνει την αναγωγή των ανθρώπων σε «πράγματα» σε πλανητική κλίμακα. Επί δύομισι μήνες, ένας λαός αντιμετώπισε και γελοιοποίησε τη μεγαλύτερη στρατιωτική μηχανή της ιστορίας, περιορίζοντας τις στρατιωτικές της «επιτυχίες» στην εξουδετέρωση δυο δεκάδων αρμάτων μάχης.

Βελιγράδι. Μεγάλο Σάββατο, 10 Απριλίου 1999. Η λειτουργία της Ανάστασης, πλαισιωμένη από τον ανατριχιαστικό ήχο των σειρήνων. **Μέσα** στον αρχιεπισκοπικό ναό κυριαρχούσε το «Ίδού ο Νυμφίος έρχεται» και το «**δεύτε λάβετε φως**». Έξω, είχαν κράτος και εξουσία οι φονιάδες των ΗΠΑ και του NATO με το «**δεύτε λάβετε βόμβες**».

Την ίδια ώρα, πλήθος ανθρώπων κάθε ηλικίας, θωρακίζουν με τα κορμιά τους την κεντρικότερη από τις γέφυρες που ενώνουν τα δύο κομμάτια του Βελιγραδίου, κρατώντας κεριά και τραγουδώντας.

Μερικές δεκάδες χιλιόμετρα νοτιότερα, μετά την ισοπέδωση της σερβικής κωμόπολης **Αλέξινατς** από τις βόμβες της συμμαχίας του ΝΑΤΟ, τα Βαλκάνια απέκτησαν τη δική τους **Γκουέρνικα**. Μια ειρηνική πόλη επαρχιακή πόλη που έσφυζε από ζωή, μεταβλήθηκε σ' ένα σωρό από ερείπια, μέσα σε λίγη ώρα. Η απάντηση από τους κατοίκους στο έγκλημα του ΝΑΤΟ, δόθηκε από το χέρι ενός ανθρώπου που άπλωσε σ' ένα μισογκρεμισμένο τοίχο την αηδία του για τα απρόσωπα ανθρωποειδή που σκορπούν εκ του ασφαλούς το θάνατο σε άμαχους ανθρώπους, γράφονατας: **«Λεβέντες. Κατεβείτε να σας κεράσουμε»**.

Η ευθεία γραμμή που συνδέει τη Γκουέρνικα με την Αλέξινατς και τον αφηνιασμένο αμερικανικό-ευρωπαϊκό νέο-ολοκληρωτισμό, είναι πολύ ευδιάκριτη, γιατί είναι χαραγμένη με αίμα.

Η επαφή με τα συντρίμια που αφήνουν πίσω τους τα φονικά όπλα της Αμερικανο-Νατοϊκής «Συμμαχίας των 19», προκαλεί οργή, απόγνωση, λύσσα, αηδία και μίσος.

- Οργή για το συντελούμενο διαρκές έγκλημα σε βάρος της ανθρωπότητας.

- Απόγνωση για την αδυναμία της αποτροπής του.

- Λύσσα για την ανημπόρια να απαντηθούν τα χτυπήματα.

- Αηδία και μίσος για τα μεταλλαγμένα ανθρωποειδή που παράγει η εξουσιοφρένεια: Για τους **πολιτικούς αλήτες** που ηγούνται της «Συμμαχίας των 19» χωρών-μελών του ΝΑΤΟ, για τους **ένστολους φονιάδες** των στρατιωτικών τους επιτελείων, και για τα **θρασύδειλα ερπετά** που, σπέρνουν εκ του ασφαλούς το θάνατο σε αμάχους, πατώντας τα κουμπιά του mega-μηχανισμού του θανάτου, από απόσταση χιλιάδων χιλιομέτρων.

Ένα απέραντο μίσος, που σου προκαλεί τρόμο, καθώς διαπιστώνεις ότι κάθε μέρα είναι όλο και πιο δύσκολο να το ελέγξεις, και σε πανικοβάλλει με την ιδέα ότι αυτό το μίσος μπορεί να σε εξομοιώσει με τα μεταλλαγμένα ανθρωποειδή που υλοποιούν το δόγμα της αποτρόπαιης Νέας Τάξης.

1. Ο πρώτος «πόλεμος» της Αμερικανικής Νέας Τάξης.

Ο πόλεμος είναι η πιο εφιαλτική εκδήλωση της ανθρώπινης κατά-στρεπτικής επιθετικότητας. Στρέφεται ευθέως εναντίον της ζωής, της λογικής, της ηδονής του πολιτισμού και της δημοκρατίας. Και, συνεπώς, μπορεί να ασκεί έλξη μόνο σε εξουσιαστικά μεταλλαγμένα ανθρωποειδή, νεκρόφιλους, παράλογους, ανοργασμικούς, βάρβαρους και αντιδημο-κράτες. Πρόκειται για μια καθολική άρνηση της ζωής που, πίσω από μια προπαγανδιστική ρητορική, υποκρύπτει μια ανελέητη σύγκρουση υλικών συμφερόντων.

- Παροξυσμική εκδήλωση της βίαιης κυριαρχίας του ερπετικού τμήματος του ανθρώπινου εγκέφαλου επί του φλοιού.

- Πυρηνικό σύμπτωμα μιας οικουμενικής διανοητικής διαταραχής του ανθρώπινου είδους και εφιαλτική έκφραση της παράνοιας που πλημμυρίζει την αιματοβαμμένη πορεία του, στη διάρκεια της οποίας το ατομικό έγκλημα αποτελεί σταγόνα στον ωκεανό του μαζικού εγκλήματος της εξουσίας.

- Τελετουργική μαζική σφαγή που γίνεται δυνατή χάρη σε διαστροφικές αφοσιώσεις σε μια σημαία, σε έναν αρχηγό, σε μια θρησκεία, σε μια πολιτική πεποίθηση και σε όποια σύμβολα, ο πόλεμος «ποδοπατάει την άνοιξη, αποκεφαλίζει την προσδοκία και σέρνει στο σφαγείο όλες τις ελπίδες» ('Αλμπερτ Αϊνστάιν) και επιτρέπει στο παράλογο να πάρει την εκδίκησή του από τη λογική.

Η επιδρομή των φονιάδων των ΗΠΑ και του NATO εναντίον της Γιουγκοσλαβίας:

- Είναι μια τυπική ιμπεριαλιστική εκστρατεία που καλύπτει τους ανομολόγητους οικονομικούς και πολιτικούς στόχους της με μια ψευτο-ανθρωπιστική ρητορική. Πίσω από τους φονιάδες κρύβονται πολιτικές και στρατιωτικές εξουσίες που ορέγονται αναδιάταξη των ζωνών επιρροής και, συνεπώς, των συνόρων, έλεγχο αγορών, οικονομικές διεισδύσεις.

- Είναι ένας «σωτηριολογικός», ακήρυκτος πόλεμος κατά της ανθρωπότητας, μια γιγαντιαία ληστρική επιδρομή, που αυξάνει την ισχύ και τα κέρδη της μαφίας του στρατιωτικο-βιομηχανικού συμπλέγματος, παράγοντας μαζικά το θάνατο, τον πόνο, τη δυστυχία και την καταστροφή.

- Είναι ο πρώτος «πόλεμος» της ανατέλλουσας εποχής της Αμερικανικής Νέας Τάξης Πραγμάτων, μιας εποχής στην οποία ο «πόλεμος» απόβλλει κάθε πρόσχημα και προβάλλει με την πιο κυνική και απαίσια μορφή του, με σκοπό την πλανητική κυριαρχία. Pax Americana.

2. Η Αμερικανική εξωτερική πολιτική: Μέσα και σκοποί.

Σύμφωνα με το βασικό και αναλλοίωτο δόγμα της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής που διατυπώθηκε από τον Τζορτζ Κέναν πριν από πενήντα χρόνια:

Κεντρικός και αμετάλλακτος στόχος της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής και μοναδικός λόγος των κινητοποιήσεων της μεγαλύτερης στρατιωτικής μηχανής του κόσμου, ήταν και παραμένει η συντήρηση και η διαρκής αναπαραγωγή ενός διεθνούς πλαισίου που διασφαλίζει τη ληστρική εκμετάλλευση του πλανήτη από την αμερικανική αυτοκρατορία, και επιτρέπει στις ΗΠΑ με το 5% του παγκόσμιου πληθυσμού, να σφετερίζονται και να καταναλώνουν κάθε χρόνο το 50% των παγκόσμιων πρώτων υλών που είναι απαραίτητες για τη συντήρηση του σημερινού τρόπου ζωής.

Οτιδήποτε τείνει να αμφισβητήσει ή να υπονομεύσει αυτή τη δυνατότητα, συνιστά απειλή για τα «εθνικά συμφέροντα» των ΗΠΑ και αντιμετωπίζεται ως τέτοια.

Για να πετύχουν αυτό το σκοπό, οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν όλα τα πρόσφορα μέσα (θεμιτά ή αθέμιτα) ανάμεσα στα οποία βασική θέση κατέχει:

- 1) Η συνεργασία του αμερικανικού κράτους με τον υπόκοσμο.
- 2) Ο οικονομικός, πολιτικός, διπλωματικός και στρατιωτικός εκβιασμός.
- 3) Η υπονομευτική-τρομοκρατική δραστηριότητα των μυστικών υπηρεσιών.

4) Η ανοικτή στρατιωτική επέμβαση. Και, φυσικά,

5) Ο έλεγχος της παγκόσμιας διακίνησης των «ναρκωτικών» από τις ΗΠΑ και η καταναγκαστική επιβολή αφενός του **νομικού πλέγματος** του αμερικανικού δήθεν «πολέμου κατά των ναρκωτικών» σε πλανητικό επίπεδο, και αφετέρου των **πρακτικών** μέσω των οποίων υλοποιείται αυτό το πλέγμα, πράγμα που, εκτός των άλλων, επιτρέπει στις ΗΠΑ:

α) να ελέγχουν τα τεράστια κέρδη της παγκόσμιας αγοράς των «ναρκωτικών» (πάνω από 1.200 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως),

β) να διασφαλίζουν τη «νόμιμη» διείσδυσή τους σε όλες τις χώρες του κόσμου,

γ) να εξασφαλίζουν τη ανεξέλεγκτη οργάνωση και χρηματο-δότηση της ανατρεπτικής-τρομοκρατικής δράσης των μυστικών τους υπηρεσιών σε όλες τις χώρες που εκδηλώνουν απείθεια στα κελεύσματα της Ουάσιγκτον στο πολιτικό, διπλωματικό, οικονομικό ή στρατιωτικό πεδίο.

3. Η επιδρομή της Συμμορίας των 19.

α) Προσχήματα, αιτίες και επιδιώξεις.

Ο αμερικανικός προπαγανδιστικός μηχανισμός, προκειμένου να διασφαλίσει τη συναίνεση της κοινής γνώμης στο αποτρόπαιο εγχείρημα της «Συμμορίας των 19», κατασκεύασε μια σαθρή ιδεολογική επικάλυψη του προμελετημένου εγκλήματός της γκανγκστερικής επιδρομής κατά της Γιουγκοσλαβία, με την επίκληση της «ανάγκης να προληφθεί μια ανθρωπιστική καταστροφή».

Ο ισχυρισμός ότι η μεγαλύτερη στρατιωτική μηχανή του κόσμου μπορεί να ενεργοποιείται για την πρόληψη κάποιας «ανθρωπιστικής καταστροφής», συνιστά βάναυση προσβολή της νοημοσύνης και, συνεπώς, η αποδοχή και η αναπαραγωγή του αποτελεί δηλωτικό αφέλειας, εθελοτυφλίας, ιδιοτέλειας ή διανοητικής ελλειμματικότητας. Για κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο είναι αυτονόητο ότι αυτή η **μεγαμηχανή του Θανάτου** μπαίνει σε λειτουργία μόνο όταν χρειάζεται να εξυπηρετηθούν συγκεκριμένα υλικά συμφέροντα των κατόχων της. Εξ' ου και η ανάγκη του προσδιορισμού αυτών των συμφερόντων στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας.

Μέρα με τη μέρα, αποσαφηνίζονται οι **δύο βασικές επιδιώξεις** της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής στα Βαλκάνια, που εξυπηρετούνται με τον ακήρυκτο βρώμικο πόλεμο της «Συμμορίας των 19» κατά της Γιουγκοσλαβίας:

1) Η εξασφάλιση μιας ευρείας αμερικανικής ζώνης επιρροής στα Βαλκάνια. Και

2) Η δημιουργία ενός, υπό αμερικανικό έλεγχο, άξονα που θα συνδέει την Κασπία και τη Μαύρη Θάλασσα με την Αδριατική (Αλβανία), με σκοπό να διασφαλιστεί:

- Ο **αμερικανικός έλεγχος** στα μεγαλύτερα πετρελαϊκά αποθέματα του πλανήτη που αφορούν το πετρελαϊκό τρίγωνο Κόλπος - Κασπία - Αιγαίο.

- Ο **αμερικανικός έλεγχος** στη νέα προνομιούχα οπιοπαραγωγό περιοχή που πρόβαλλε στο διεθνές προσκήνιο μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης.

- Η **περικύκλωση και εξουδετέρωση της Ρωσίας**, που, παρά την δραματική οικονομική αποδυνάμωσή της, εξακολουθεί να παραμένει το δεύτερο πυρηνικό οπλοστάσιο στον κόσμο.

- Η **αποτροπή της ανάδυσης της Ευρώπης** (από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια) σε αυτόνομη, αυτοδύναμη και αυτάρκη υπερδύναμη, ικανής να ανταγωνιστεί τη μονοκρατορία των ΗΠΑ.

- Η **διασφάλιση της αποκλειστικής εκμετάλλευσης** των σπάνιων πρώτων υλών του υπεδάφους των Βαλκανίων.

Όπως είναι ευνόητο, η επίτευξη όλων αυτών των στόχων **προϋποθέτει αναγκαία** τη δημιουργία ενός **άξονα** από την Κασπία μέχρι την Αδριατική υπό απόλυτο αμερικανικό έλεγχο, πράγμα που, συνεπάγεται τη **δημιουργία ενός αμερικανικού προτεκτοράτου** στα Βαλκάνια (**Αλβανία**), το οποίο θα προσφέρει έξοδο στην Αδριατική και θα έχει ικανοποιητική έκταση και πληθυσμιακή ομοιογένεια. Κι αυτό δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί **χωρίς** αλλαγή των υφιστάμενων ισορροπιών και των συνόρων στην περιοχή.

Εάν αυτή η προσέγγιση είναι σωστή, τότε είναι προφανές ότι η **Γιουγκοσλαβία υπήρξε το πρώτο θύμα της εφαρμογής ενός σχεδίου που**

ως δεύτερο θύμα του μπορεί να έχει τα Σκόπια και τρίτο την Ελλάδα, προς δόξα των εγχώριων υμνωδών και απολογητών του διεθνούς γκανγκστερισμού.

Παρένθεση (για το πετρέλαιο και την ηρωίνη): Μετά την πανωλεθρία των Αμερικανών στο Βιετνάμ, οι ΗΠΑ άρχισαν να χάνουν βαθμιαία το μονοπώλιο της -τότε- πλέον προνομιούχας οπιοπαραγωγού περιοχής στον πλανήτη: της ΝΑ Ασίας και, ειδικά, του «Χρυσού Τριγώνου».

Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι ΗΠΑ προσπάθησαν να αναπληρώσουν το «έλλειμμα», ενεργοποιώντας αντίστοιχες πηγές προμήθειας στη Μέση Ανατολή και, κυρίως, στο Αφγανιστάν και την Τουρκία.

Αλλά μετά την διάλυση της ΕΣΣΔ, έκανε την εμφάνισή της στο διεθνές προσκήνιο μια νέα απέραντη οπιοπαραγωγό περιοχή στις τέως Σοβιετικές Δημοκρατίες παρά την Κασπία.

Έτσι, για ευνόητους λόγους, συνδυάστηκαν αρμονικά οι πολιτικές που αφορούσαν τις αμερικανικές επιδιώξεις απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τη Ρωσία, με την επιβολή του αμερικανικού ελέγχου στα μεγαλύτερα πετρελαϊκά αποθέματα του πλανήτη και, συγχρόνως, στην παραγωγή και τη διακίνηση της ηρωίνης (της πιο κερδοφόρας βιομηχανίας του κόσμου που ξεπερνάει τη βιομηχανία του πετρελαίου, αποδίδοντας διεθνώς κέρδη 1.200 δισεκατομμυρίων δολαρίων το χρόνο).

Σε σχέση με αυτό το θέμα που (κατά τη γνώμη μου) είναι κρίσιμης σημασίας για την Ελλάδα, ελπίζω ότι θα μπορέσω σύντομα να επιχειρήσω μια πιο αναλυτική προσέγγισή. Προς το παρόν, περιορίζομαι στην άκρως δυσοίωνα πρόβλεψη (που εύχομαι ολόψυχα να διαψευστεί) ότι **στο απώτερο μέλλον (και εάν οι Αμερικάνικοι σχεδιασμοί το απαιτήσουν) η Ελλάδα θα αποτελέσει πεδίο ανάπτυξης της τρομοκρατικής δραστηριότητας του UCK.**

β) Οι επιπτώσεις: Άνθρωποι, περιβάλλον, σύνορα.

Ύστερα από δύομισι μήνες ανελέητων βομβαρδισμών ανθρώπινων υπάρξεων και έργων υποδομής στη Γιουγκοσλαβία (που, παρά τις περί αντιθέτου διακηρύξεις των ΝΑΤΟϊκών, δεν έθιξαν ούτε στο

ελάχιστο τη στρατιωτική μηχανή των Σέρβων), οι επιπτώσεις αυτού του πολέμου μπορούν να σκιαγραφηθούν:

Μια τεράστια **ανθρώπινη τραγωδία**, μια ανυπολόγιστη **οικολογική καταστροφή** και μια διαφαινόμενη δραστική **αναδιάταξη των συνόρων και των γεωπολιτικών ισορροπιών** στα Βαλκάνια.

1) Η ανθρώπινη τραγωδία: Η τεράστια ανθρώπινη τραγωδία αφορά τόσο τους Σέρβους όσο και τους Αλβανούς πρόσφυγες που παράγονται μαζικά από τους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς: Όλοι θα καταβάλλουν ένα τρομακτικό τίμημα από την άποψη των ανθρώπινων ζωών, της διάλυσης των δομών της ζωής τους και της οικονομικής καταστροφής.

Αυτό θα έχει αναπόφευκτες αρνητικές παρενέργειες σε όλες τις βαλκανικές χώρες, γιατί **θα επιτείνει όλα τα φαινόμενα της κοινωνικής παθολογίας** (ενδυνάμωση του οργανωμένου εγκλήματος, αύξηση της ατομικής εγκληματικότητας, της πορνείας, των ναρκωτικών, της αλητείας, των ψυχικών διαταραχών και άλλα συναφή), εξαιτίας των οποίων θα υποβαθμιστεί σημαντικά το επίπεδο και η ποιότητα της ζωής και θα αποδυναμωθεί ακόμη περισσότερο η κοινωνική συνοχή.

2) Η οικολογική καταστροφή: Η τεράστια οικολογική καταστροφική που συντελέστηκε και συνεχίζει να συντελείται, θα πλήξει δραστικά όλες τις βαλκανικές χώρες που, από δω και πέρα θα αρχίσουν να κατάβλλουν το τίμημα: Ανεπανόρθωτη μόλυνση των βασικών πηγών ζωής (αέρας, νερό, τροφή). Δραματική αύξηση των καρκινογενέσεων και των τερατογενέσεων. Δραστική αύξηση των διαφόρων ασθενειών λόγω της αποδυνάμωσης του ανοσοποιητικού συστήματος των κατοίκων.

Έτσι δικαιώνεται ο ποιητής που προτρέπει: **«Πάρτε μαζί σας νερό, το μέλλον έχει πολύ ξηρασία»**, αίμα, πόνο, δάκρυα, αρρώστια, θάνατο και ερείπια. Προς δόξα των φονιάδων της «Συμμορίας των 19».

3) Τα σύνορα και οι ισορροπίες: Για να πραγματωθούν οι αμερικανικές επιδιώξεις που προαναφέρθηκαν, είναι αναγκαία η αναδιάταξη των συνόρων και των γεωπολιτικών ισορροπιών, με τρόπο ώστε να καταστεί δυνατή η **ύπαρξη ενός αμερικανικού προτεκτοράτου** στο

δυτικό του σκέλος του άξονα Κασπία-Αδριατική. Και είναι προφανές ότι γι' αυτό το ρόλο έχει επιλεγεί η Αλβανία. Αυτό σημαίνει ότι **στην ήδη υφιστάμενη αμφισβήτηση** των ανατολικών ελληνικών συνόρων (Τουρκία), **θα προστεθεί και μια αντίστοιχη αμφισβήτηση** των δυτικών ελληνικών συνόρων (Αλβανία). Εξ' ου και η πρόβλεψη ότι στο απώτερο μέλλον είναι πιθανό η Ελλάδα να βρεθεί αντιμέτωπη με την τρομοκρατική-υπονομευτική δράση του UCK στο εσωτερικό της.

Αυτή η μεταβολή των υφιστάμενων συνόρων στα Βαλκάνια, που σχεδιάζουν και σταδιακά υλοποιούν οι Αμερικανοί, **θίγει άμεσα την Ελλάδα** η οποία, είναι άκρως πιθανό μέσα στα προσεχή χρόνια να κληθεί να αντιμετωπίσει ζητήματα περιστολής της εδαφικής της κυριαρχίας, **τόσο** στο βορειο-ανατολικό και το βορειο-δυτικό ηπειρωτικό τμήμα της, **όσο** και στο Αιγαίο (εάν κατανοώ σωστά τα όσα διαβάζω κάτω από τις γραμμές των **επισήμων Εκθέσεων** του αμερικανικού υπουργείου εξωτερικών και, κυρίως, των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών).

3. Η θέση της Ελλάδας.

α) Τα κριτήρια της στάσης της.

Η επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης καταστρατηγεί και κονιορτοποιεί το πρώτιστο **ηθικό** και το κύριο **πολιτικό** κριτήριο που πρέπει να καθορίζει επιλογές των διαχειριστών της εξουσίας σε μια ευνομούμενη κοινωνία.

Το γεγονός ότι στην επιδρομή της «Συμμορίας των 19» στη Γιουγκοσλαβία, οι επιλογές της κυβέρνησης γίνονται αποδεκτές από **το 2%** του ελληνικού λαού, ανατρέπει άρδην τους κανόνες που διέπουν τη σχέση πλειοψηφίας και μειοψηφίας σε ένα δημοκρατικό περιβάλλον και απόδεικνύει ότι η λατρεία της «πλειοψηφίας» συνιστά ένα ιδεολόγημα που το επικαλούνται οι κυβερνώντες μόνο κατά το δοκούν.

1) Το ηθικό κριτήριο. Το ηθικό κριτήριο που πρέπει να διέπει τις επιλογές κάθε πολιτισμένου ατόμου, ομάδας και κοινωνίας είναι ένα και

μοναδικό: Είναι πάντοτε με το μέρος του θύματος ή, τουλάχιστον, φροντίζουν να μη βρεθούν ποτέ συμπαράταγμένοι με τον δήμιο.

Με βάση αυτή την ηθική επιταγή, όταν η σύγκρουση αφορά μια κρατική εξουσία και μια αδύνατη κοινωνική ομάδα, η θέση μας είναι με το μέρος της αδύνατης κοινωνικής ομάδας, και όταν η σύγκρουση αφορά μια συμμορία κρατικών εξουσιών και έναν λαό που υφίσταται την ανελέητη και αφανιστική επίθεσή τους, η θέση μας είναι με τον λαό που δοκιμάζεται.

Πρόκειται για μια ηθική επιταγή, κρυστάλλινη και δεσμευτική, που δεν επιδέχεται καμιά παρερμηνεία και παραμένει ανέπαφη από τις διαστροφικές επιρροές της εξουσιαστικής «νεο-γλώσσας» του Μεγάλου Αδερφού, με την οποία επιχειρείται η άλωση της ατομικής και κοινωνικής μας συνείδησης.

2) Το πολιτικό κριτήριο. Από την άποψη της «ρεαλιστικής» αντίληψης του «εθνικού συμφέροντος» (που επιδέχεται ένα πλήθος ερμηνειών), η πολιτική που θα έπρεπε να υιοθετήσει η ελληνική κυβέρνηση, απορρέει **αφενός** από την αποσαφήνιση των ανομολόγητων σκοπών των επιδρομών και **αφετέρου** από τον προσδιορισμό των χωρών που θίγονται καίρια από την εφαρμογή αυτών των σκοπών.

Εάν οι βασικές επιδιώξεις της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής περνούν μέσα από την αλλαγή των συνόρων στα Βαλκάνια, είναι ηλίου φαεινότερο ότι οι χώρες που πλήττονται καίρια από μια τέτοια εξέλιξη και έχουν κάθε λόγο να την αντιμάχονται, είναι η Γιουγκοσλαβία και η Ελλάδα.

Συνεπώς, η Ελλάδα, υπερασπιζόμενη τα εθνικά της συμφέροντα, δεν θα έπρεπε να συνεργήσει έμμεσα ή άμεσα στην αμερικανο-νατοϊκή επιδρομή εναντίον της Γιουγκοσλαβίας, της μοναδικής χώρας στα Βαλκάνια που έχει ζωτική ανάγκη από τη μη-αλλαγή των υφιστάμενων συνόρων.

β) Οι κίνδυνοι των επιλογών της.

Κάθε επιλογή, ατομική ή συλλογική, εμπεριέχει κινδύνους. Δεν υπάρχουν επιλογές χωρίς ρίσκο. Όταν βγαίνει κάποιος από το σπίτι του, δεν έχει καμιά εγγύηση ότι θα ξαναγυρίσει σε αυτό σώος και αρτιμελής. Σε κάθε βήμα του καιροφυλακτεί κάποιος κίνδυνος, από το στραβοπάτημα μέχρι το τροχαίο ατύχημα. Αλλά επειδή η ζωή είναι συνυφασμένη με την έξοδο από το σπίτι, η έλλογη ανθρώπινη ύπαρξη αναλαμβάνει συνειδητά το ρίσκο που εμπεριέχεται σε αυτή την επιλογή, φροντίζοντας να παίρνει ορισμένα μέτρα για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων. **Η ζωή, τόσο από βιολογική όσο και από κοινωνική άποψη, είναι μια συνεχής επιλογή και εφαρμογή πολιτικών μείωσης του κινδύνου και της βλάβης.**

Το ίδιο συμβαίνει και με τις συλλογικές επιλογές μας. Μια επιλογή της Ελλάδας, ηθικά άψογη και πολιτικά σύμφωνη με τα συμφέροντά της, θα μπορούσε να εκφραστεί με διάφορους τρόπους που ελαχιστοποιούν τους κινδύνους για τη «διεθνή θέση» της, η οποία, σημειωτέον, στο υφιστάμενο πλαίσιο διεθνών σχέσεων, καθορίζεται μόνο **ως αποικία των ΗΠΑ** και, συγχρόνως, ως άνευ σημασίας **«νομαρχία» των Βρυξελλών.**

Η Ελλάδα διέθετε (και, σε παρόμοιες καταστάσεις, διαθέτει) ορισμένα περιθώρια αντιδράσεων που κάλυπταν μια αξιοσημείωτη γκάμα: **Από την καταψήφιση** (ή αποχή) της απόφασης του ΝΑΤΟ για επιδρομή στη Γιουγκοσλαβία (απόφαση που καταστρατηγεί τόσο τη νομική πλατφόρμα που διέπει τη λειτουργία της ως άνω συμμορίας, όσο και το γράμμα και το πνεύμα του διεθνούς δικαίου, το οποίο, ως μέσο διευθέτησης των διαφορών μεταξύ κρατών, είχε κάποιο νόημα μέχρι την ανατροπή της ΕΣΣΔ), **μέχρι την άρνηση** παροχής οποιασδήποτε διευκόλυνσης στους ΝΑΤΟϊκούς επιδρομείς.

Μια τέτοια στάση δεν θα έθετε την Ελλάδα εκτός ΝΑΤΟ και δεν θα την οδηγούσε στη διεθνή απομόνωση (όπως ισχυρίζονται οι εγχώριοι «γιες μεν», διαρρηγνύοντας τα ιμάτιά τους) γιατί, **το καταστατικό της συμμαχίας, δεν προβλέπει** την επιβολή κυρώσεων ή την αποβολή οποιασδήποτε χώρας καταψηφίζει ή απέχει της ψηφοφορίας ή δεν συμμετέχει στην εφαρμογή αποφάσεων με τις οποίες δεν συμφωνεί.

Βέβαια, μια τέτοια στάση, συνεπάγεται κάποιους κινδύνους που συνδέονται με την άσκηση πολιτικών, οικονομικών και διπλωματικών πιέσεων από μέρους των «συμμάχων». Αλλά, κατά τη γνώμη μου, η ανάληψη και η προσεκτική διαχείριση αυτών των κινδύνων συνεπάγεται πολύ μικρότερη επιβάρυνση από αυτή που θα κληθούμε να αναλάβουμε και να πληρώσουμε στο άμεσο μέλλον, παίζοντας το ρόλο του γιες-μαν.

4. Η προπαγάνδα: Διαστρέφοντας τη λογική.

Σύμφωνα με τα φερέφωνα της αμερικανικής προπαγάνδας, η υπεράσπιση του Γιουγκοσλαβικού λαού που υπέστη τη βάρβαρη επίθεση των φονιάδων των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, «σημαίνει υποστήριξη του κάθεστώτος Μιλόσεβιτς». Πρόκειται για ένα ανιστόρητο και λογικά ανακόλουθο ισχυρισμό, που παρέχει κάποιες ενδείξεις του κατακερματισμένου σχιζοφρενικού σύμπαντος των εμπνευστών του.

1) Από την άποψη της **λογικής**, είναι απολύτως έκθετη και αυθαίρετη, η εξίσωση της συμπαράστασης σε ένα δοκιμαζόμενο λαό με την υποστήριξη του όποιου πολιτικού καθεστώτος. Λογικά, για την παραγωγή ενός συμπεράσματος απαιτούνται δύο τουλάχιστον προκείμενες. Και εν προκειμένω, δεν υπάρχει παρά μόνο μία. Είναι φανερό ότι η εξουσία, μέσα στην αλαζονεία της, θεωρεί ότι επειδή είναι σε θέση να διαφεύγει από κάθε κοινωνικό έλεγχο, μπορεί να ξεφεύγει και από τον έλεγχο της λογικής.

2) Από την άποψη της **ιστορίας**, η σκόπιμη αυτή εξίσωση φαντάζει ανιστόρητη και ανατριχιαστική. Ιδού γιατί, όπως προκύπτει από την αναφορά σε δύο νεότερα ιστορικά μας αντίστοιχα:

* Ποτέ κανείς δεν διανοήθηκε να θεωρήσει την ομόψυχη αντίδραση του Ελληνικού λαού εναντίον της επίθεσης της φασιστικής Ιταλίας το 1940, ως πράξη ενίσχυσης, αποδοχής ή υπεράσπισης του φασιστικού καθεστώτος της δικτατορίας του Μεταξά. Ούτε, φυσικά, ερμηνεύτηκε από οιονδήποτε ως υποστήριξη αυτού του καθεστώτος, η αντίδραση του τότε γενικού γραμματέα του ΚΚΕ Νίκου Ζαχαριάδη, που στο πρώτο του γράμμα από τη φυλακή, τόνιζε: «Στον πόλεμο αυτό που διευθύνεται από την

κυβέρνηση Μεταξά, ο Ελληνικός λαός και το Κομμουνιστικό Κόμμα, θα δώσουν όλες τους τις δυνάμεις...»

* Ο ελληνικός λαός, επί επτά χρόνια έζησε ένα σκληρό δικτατορικό καθεστώς που του επέβαλε στέρηση της ελευθερίας, φυλακές, εξορίες, βασανιστήρια. Αλλά κανείς από εκείνους που αντιστάθηκαν σ' αυτό το καθεστώς, καταβάλλοντας το σχετικό σκληρό αντίτιμο, δεν διανοήθηκε καν ότι θα μπορούσε έστω και να επιθυμήσει το βομβαρδισμό της χώρας του για να «σωθεί» από τους στρατοκράτες.

Συνεπώς, η επίκληση του δεδομένου αυταρχισμού του Μιλόσεβιτς από τους πλασιέ της προπαγάνδας του αμερικανικού πενταγώνου, προκειμένου να δικαιολογηθεί η γκανγκστερική επίθεση της «Συμμορίας των 19» κατά της Γιουγκοσλαβίας, είναι δηλωτική του ήθους, των προθέσεων και της διανοητικής εμβέλειας των απολογητών του άκρατου εξουσιαστικού (και εν προκειμένω, του αμερικανικού) αμοραλισμού.

Στο έργο του Λιούις Κάρολ «Η Αλίκη στη χώρα των Θαυμάτων» υπάρχει μια άκρως αποκαλυπτική στιχομυθία: «Το ερώτημα είναι αν έχετε το δικαίωμα να κάνετε τις λέξεις να σημαίνουν αυτό που θέλετε;», λει η Αλίκη στον Ντάμπτι, για να εισπράξει την εξής αποστομωτική απάντηση: «Το ερώτημα είναι ποιος έχει την εξουσία, αυτό είναι όλο».

6. Το πορτραίτο της Συμμορίας των 19.

Οι Κλίντον, Ολμπράϊτ, Μπλερ, Κουκ, Σρεντέρ, Φίσερ, Ντ'Αλέμα, Σιράκ, Σημίτης, Σολάνα, Κλάρκ, Γουίλπι, Κον Μπεντι, οι πρωθυπουργοί, οι υπουργοί εξωτερικών, οι υπουργοί πολέμου και όλος ο εσμός που συνθέτει την αμερικανο-νατοϊκή «Συμμορία των 19», ανήκουν σε μια ιδιαίτερη συνομοταξία μεταλλαγμένων ανθρωποειδών, τα οποία στερούνται ανθρωπιάς, συναισθημάτων και ιστορικής μνήμης, και τα οποία προέκυψαν από μια διαδικασία πολιτικής μετάλλαξης στα εργαστήρια της εξουσίας πολύ πριν παραχθεί η «Ντόλι» στα εργαστήρια της γενετικής μετάλλαξης.

Οι «Ντόλι» της νέας πολιτικής μας πραγματικότητας είναι τυπικά προϊόντα και φορείς της εξουσιοφρένειας, που αποτελεί το πιο ολοκλη-

ρωμένο πρότυπο της σχιζοφρένειας και εκφράζει τη μόνιμη διάσταση της εξουσίας από την υφιστάμενη πραγματικότητα.

Είναι προφανές ότι τα μέλη της «Συμμορία των 19» και οι συνένοχοί τους, ανεξάρτητα από την κοινωνική προέλευση του καθενός, έζησαν εκείνο το είδος της συναισθηματικής φτώχειας που κάνει τον άνθρωπο να νοιώθει απέχθεια και αηδία για τον εαυτό του, να θέλει να σκοτώσει την εικόνα του, να αισθάνεται σαν νεκρός που αποσυντίθεται και να επιθυμεί διακαώς να εκδικηθεί τους άλλους για τη δική του συναισθηματική στέρηση και ερημιά. Ένας νεκρόφιλος χωρίς τα τυπικά, εμφανή και διαπιστώσιμα συμπτώματα της νεκροφιλίας.

* **Μπίλ Κλίντον**, παιδί σχεδόν «αγνώστου πατρός», από φυγάς στον Καναδά για να αποφύγει τη στράτευσή του κατά τον πόλεμο του Βιετνάμ, εξελίχθηκε σε κυβερνήτη του Αρκάνσας και, εν συνεχεία, σε πρόεδρο των ΗΠΑ.

* **Μαντλίν Ολμπράϊτ**, μια κυρία «χωρίς πατρίδα».

* **Τόνι Μπλέρ**, μια αμφιλεγόμενη «ταυτότητα», που στις σχολικές παραστάσεις υποδυόταν πάντα θηλυπρεπείς ρόλους, και ως ενήλικας αποφάσισε να το παίξει «άντρας» βομβαρδίζοντας αμάχους, προσπαθώντας να αποκτήσει ταυτότητα.

* **Στρατηγός Γουίсли Κλαρκ**, ανώτατος διοικητής των Συμμαχικών Δυνάμεων της συμμορίας των 19 (του ΝΑΤΟ), ένας φονιάς που κέρδιζε παράσημα σκοτώνοντας γυναικόπαιδα στο Βιετνάμ, εμφανίστηκε –κομψευόμενος, αλύγιστος, και εφιαλτικά ανέκφραστος – σε συνέντευξη τύπου στις Βρυξέλλες για να διατυπώσει το ανήκουστο: **«Θα στείλουμε την Γιουγκοσλαβία στη λίθινη εποχή».**

* **Γιόσκα Φίσερ**, τέως ταξιτζής, ηγετικό στέλεχος των Γερμανών «Πράσινων», εξαργύρωσε τις μετοχές του ως ηγετικό στέλεχος των Γερμανών «Πράσινων» με την καρέκλα του υπουργού Εξωτερικών και του αντικαγκελαρίου της κυβέρνησης Γκέρχαρντ Σρέντερ (από το 1998), κινούμενος από ένα εμφανές σύμπλεγμα κατωτερότητας.

* **Ντανιέλ Κον-Μπεντίτ**, που αυτοπροσδιορίζεται εύστοχα, δηλώνοντας «είμαι ένας Ευρωπαίος μπάσταρδος».

* **Χαβιέ Σολάνα**, Ύπατος Εκπρόσωπος (!) της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (1999), πρώην αριστερός, καταδικασμένος να είναι ισοβίως ένας «πρώην».

* **Μάσιμο Ντ'Αλέμα**, δημοσιογράφος, από πρώην κομμουνιστής, πρώην γραμματέας του Κόμματος της Δημοκρατικής Αριστεράς, εξελίχθηκε σε υπουργό εξωτερικών και πρωθυπουργό της Ιταλίας, κερδίζοντας τον τίτλο του «**βομβαρδιστή της Γιουγκοσλαβίας**», για τις υπηρεσίες που παρείχε στο ΝΑΤΟ κατά την τους βομβαρδισμούς της χώρας.

* **Κώστας Σημίτης**, μια κινητικά, συναισθηματικά, συμπεριφορικά και εκφραστικά μονοδιάστατη ύπαρξη, ευσυνείδητος αποικιακός διοικητικός υπάλληλος των φονιάδων της Ουάσιγκτον και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλοι τους, άμεσα συμμετοχοί και συνένοχοι στο έγκλημα που διαπράττεται εναντίον της Γιουγκοσλαβίας (και, όπως ενδέχεται να αποδειχτεί, όλων των βαλκανικών χωρών, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας). Μια ολόκληρη συμμορία, αυτή του ΝΑΤΟ, που ήταν και παραμένει εσαεί υπόλογος για εγκλήματα σε βάρος της ανθρωπότητας.

Από αυτό το χαρακτηρισμοδομικό είδος παράγονται οι «**γελωτοποιίες της εξουσίας**». Η εξουσία τους παρέχει κάθε τι που θα μπορούσε να ζητήσει ένας ψυχοπαθής: Ενα ολόκληρο κόσμο για να μισούν, κατ'επέκταση του αρχικού μίσους τους για τον κόσμο. Η δουλική ταύτισή τους με την εξουσία, τους καθιστά αυτομάτως διαχειριστές, και ενίοτε ιδιοκτήτες ανθρωπίνων υπάρξεων, που πάνω τους μπορούν να εκτονώσουν την κτηνωδία που απορρέει από το μίσος της εικόνας του εαυτού τους, πράγμα που τους επιτρέπει να ανέχονται την απεχθέστατη εικόνα τους.

Κινούμενοι σ' ένα διπλό επίπεδο, οι εξουσιοφρενείς είναι υποχρεωμένοι να χρησιμοποιούν μια δισυπόστατη «νεο-γλώσσα» (όπως αναλύθη-

κε από τον Οργουελ στο επίμετρο του «1984»), που τους επιτρέπει να ισορροπούν ανάμεσα στην περιρρέουσα πραγματικότητα και στη δική τους πλαστή πραγματικότητα: Η γλώσσα τους μετατρέπεται σε πολιτικό εργαλείο που τους επιτρέπει να χρησιμοποιούν τις λέξεις, με μια διαρκώς μεταβαλλόμενη σημασία, ανάλογα με τις εξουσιαστικές ανάγκες της στιγμής. Έτσι, ανάμεσα στα άλλα, μπορούν να μετονομάζουν:

- * Τις μαζικές ανθρώπινες τραγωδίες που προκαλούν σκοπίμως σε «επιχειρήσεις για την πρόληψη μιας ανθρωπιστικής καταστροφής»,
- * Τις εκ προμελέτης δολοφονίες αμάχων σε «παράπλευρες απώλειες».
- * Τα εν ψυχρώ εγκλήματα τους σε «στατιστικά λάθη».
- * Τους πολέμους τους σε «ειρήνη».
- * Τις επιθέσεις τους σε «άμυνα».

Στο ψυχοδιανοητικό σύμπαν των μεταλλαγμένων ανθρωποειδών, ο όρος «ανθρωπισμός» δεν εκφράζει μια δεσμευτική ηθική επιταγή αλλά μια έννοια που το περιεχόμενό της καθορίζεται κάθε φορά κατά το εξουσιαστικώς δοκούν.

Στην εποχή της κυριαρχίας των μεταλλαγμένων ανθρωποειδών, όπου το εξουσιαστικό έγκλημα καθίσταται μοναδικός ρυθμιστικός παράγοντας στη ζωή των ανθρώπων, δικαιωμένη είναι μόνο εκείνη η ηθική στάση που αποτρέπει την προσχώρησή μας στη «λογική» του δημίου, που μας απαγορεύει να συμπαραταχθούμε μαζί του και που πυροδοτεί την ενεργητική εναντίωση στα εγκλήματα της εξουσίας.

Η εποχή της νέας βαρβαρότητας που εγκαινιάστηκε με την επιδρομή της «Συμμορίας των 19» στη Γιουγκοσλαβία, χαρακτηρίζεται από την απόλυτη κυριαρχία του Μηχανισμού της εξουσίας. Αλλά ο μηχανισμός αυτός, όπως και οποιοσδήποτε άλλος, δεν μπορεί να πραγματωθεί παρά μόνο μέσω των ατόμων που τον επανδρώνουν.

«Ο Μηχανισμός δεν μπορεί να υπάρξει παρά σαν έδρα μιας απόλυτης εξουσίας, και η εξουσία αυτή αναγκαστικά επενδύεται σε έναν ή μερικούς. Κάθε ξεχωριστή εξουσία είναι ηλίθια. Και η απόλυτη εξουσία είναι απολύτως ηλίθια» (Κορνήλιος Καστοριάδης). Συνεπώς, αυτοί που

τον υλοποιούν είναι «απολύτως ηλίθιοι» και, γι' αυτό, απολύτως επικίνδυνοι.

Ο έσχατος εξουσιαστικός παραλογισμός που ενυπάρχει στην απόλυτη εξουσία:

«δεν βρίσκεται στο γεγονός ότι οι μηχανισμοί που δημιούργησε ο άνθρωπος είναι κάτω από ορισμένες συνθήκες πιο δυνατοί και μάλιστα πιο έξυπνοι από τον άνθρωπο. Βρίσκεται στο γεγονός ότι οι μηχανισμοί αυτοί δημιουργούν αναγκαστικά καταστάσεις που υποχρεώνουν τον άνθρωπο να παίζει σ' ένα παιχνίδι όπου οι πιθανότητες της ολοκληρωτικής συντριβής του αυξάνουν συνεχώς...» (Jan Kott, Σαίξπηρ, ο σύγχρο-νός μας).

Γκουέρνικα. Χιροσίμα. Αλέξινατς. Νις... Μια στιγμή πριν από το χάος.

7. Ο επερχόμενος εφιάλτης: Το μεταλλαγμένο ανθρωποειδές.

Ο επερχόμενος εφιάλτης είναι ένας φασισμός που δεν θα λέγεται πια φασισμός. Θα ονομάζεται αμερικανικό «σωτηριολογικό» ολοκληρωτικό κράτος-παγκόσμιος χωροφύλακας.

Η γονεοποίηση της εξουσίας και η βρεφοποίηση της κοινωνίας ήταν και παραμένει ο ιστορικά αμετάλλακτος στόχος όλων των διαχειριστών της «νόμιμης» βίας, ανεξάρτητα από τις πολιτικές και ιδεολογικές ενδυμασίες τους. Στη σύγχρονη εποχή, η κατάκτηση αυτού του στόχου αποδεικνύεται για πρώτη φορά απολύτως εφικτή. Η ολοκληρωτική χειραγώγηση της ανθρώπινης βούλησης και ο συνακόλουθος οριστικός θρίαμβος της κρατικής εξουσίας αποτελεί την, υπό διαμόρφωση, οδυνηρή πραγματικότητα μιας ιστορίας που τείνει στην αυτοαναίρεσή της.

Από τη στιγμή που θα ολοκληρωθεί αυτή η πορεία, ο άνθρωπος, απογυμνωμένος από την ιστορική του διάσταση, θα «υφίσταται» ως ένα απλό ανιστορικό είδος πλάι στα άλλα είδη του ζωικού βασιλείου.

Το πρόβλημα για την εξουσία ήταν πάντοτε «η κατασκευή ενός πράγματος που δεν υπάρχει, ενός ανθρώπινου είδους το οποίο θα μοιάζει

με τα άλλα ζωικά είδη και του οποίου η μόνη ελευθερία θα συνίστατο στη διατήρηση του είδους». (Hannah Arendt)

Όπως σηματοδοτείται από τις εξελίξεις, ο άνθρωπος θα υποστεί σύντομα την οριστική «λύση» αυτού του προβλήματος, με την αμετάκλητη απώλεια του δικαιώματός του να νοηματοδοτεί την κοινωνία, την ιστορία και τη ζωή του και μετατρέπεται από ενεργός κινητήρια δύναμη της ιστορίας σε παθητικό ενεργούμενό της. Εκτός εάν αντιδράσει ενεργητικά.

Στον ιστορικό ορίζοντα του ανθρώπου προβάλλει ήδη **το φάσμα της στρατοπεδικής κοινωνίας** που ως πειραματικό μοντέλο έχει δοκιμαστεί μαζί με «επιτυχία» στα εργαστήρια της «ολοκληρωτικής κυριαρχίας» της Εξουσιαστικής Διεθνούς, όπου έχει παραχθεί το απεχθέστατο είδος των μεταλλαγμένων ανθρωποειδών που κυριαρχούν σήμερα στη διεθνή σκηνή: Κλίντον, Ολμπράϊτ, Μπλερ, Κουκ, Σρεντέρ, Φίσερ, Ντ'Αλέμα, Σιράκ, Σημίτης, Κλάρκ, Γουϊλπι, Κον Μπεντιτ, και όλες οι παρεμφερείς «Ντόλι» με ανθρώπινη μορφή.

8. Οι πηγές της ελπίδας: Ιστορία και βιολογία.

Από μια πρώτη προσέγγιση, φαίνεται ότι η ανθρωπότητα δεν διαθέτει καμιά άμυνα απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση του καλπάζοντος αμερικανικού ολοκληρωτισμού. Εάν όμως αποφασίσουμε να διαπεράσουμε την επιφάνεια της ιστορίας και της βιολογίας μας, μπορούμε να εντοπίσουμε δύο τουλάχιστον πηγές ελπίδας που θα ήταν δυνατό να αξιοποιηθούν με τρόπο ώστε να προβληθεί κάποια αποτελεσματική άμυνα σε ό,τι μας εξαναγκάζουν να αποδεχτούμε ως «πεπρωμένο» μας από τη μεγαμηχανή που αλέθει τα κορμιά, την ψυχή και την ιστορία μας.

* Η πρώτη πηγή αισιοδοξίας αφορά την λειτουργία του «υποκειμενικού παράγοντα» της ιστορίας, που οι αντιδράσεις του είναι απολύτως απρόβλεπτες και, ως τέτοιες, αποτελούν μια μόνιμη «μαύρη τρύπα» σε κάθε προσπάθεια εφαρμογής των παρανοϊκών σχεδίων των εξουσιοφρενών σ' ολόκληρη την ιστορική διαδρομή του ανθρώπινου είδους.

* Η δεύτερη πηγή αισιοδοξίας αφορά την δομή και τη λειτουργία του νευρικού συστήματος του ανθρώπου. Το νευρικό σύστημα συντίθεται από 100 δισεκατομμύρια νευρικά κύτταρα που επικοινωνούν μεταξύ τους με πολύπλοκα νευρωνικά κυκλώματα ή δίκτυα.

Από αυτά, μόνο τα 10 δισεκατομμύρια νευρικά κύτταρα του φλοιού του εγκεφάλου του ανθρώπου (που αποτελούν το 1/10 του συνόλου των νευρικών κυττάρων), δίνουν «έναν αριθμό λειτουργικών συνδυασμών ίσο με 10 εις την 2.783.000 δύναμη, ή μ' άλλα λόγια, με έναν αριθμό που αποτελείται από 2,5 εκατομμύρια μηδενικά», ο οποίος σηματοδοτεί τα βιολογικά όρια της ουσιαστικά απεριόριστης ελευθερίας του ανθρώπου.

Η ασύλληπτη πολυπλοκότητα και η θαυμαστή πλαστικότητα του νευρικού συστήματος ξεπερνάει τα όρια του αντιληπτού, προκαλεί απέραντο δέος και θαυμασμό και διασφαλίζει τις βιολογικές προϋποθέσεις της απεριόριστης ελευθερίας του ανθρώπου.

Χάρη στην ύπαρξη του άπειρου της πολυπλοκότητας του νευρικού συστήματος, «ο άνθρωπος είναι βιολογικά προγραμματισμένος με τρόπο ώστε να μην υπόκειται σε κανένα προγραμματισμό και να έχει πάντοτε την ελευθερία της συνεχούς αναζήτησης νέων στόχων και σκοπών». (Lewis Thomas).

Μ' άλλα λόγια, εξαιτίας της δομής του νευρικού του συστήματος, ο άνθρωπος είναι βιολογικά καταδικασμένος να είναι ελεύθερος.

Επίλογος: Η ώρα των ενεργών ποιητών.

Ζώντας στην εποχή της ομογενοποιημένης συνείδησης, διαπιστώνουμε καθημερινά ότι οι προοπτικές είναι απελπιστικές. Αλλά παράλληλα, ανακαλύπτουμε ότι υπάρχουν ελπιδοφόρες νησίδες αμφισβήτησης που θα μπορούσαν να εξελιχθούν σε μέτωπα αντίστασης, που πρέπει να τα χτίσουμε, καθένα μας χωριστά και όλοι μαζί».

Η κρίσιμη σύγκρουση ανάμεσα στον άνθρωπο και το ανθρωποειδές ξετυλίγεται ήδη μπροστά μας. Η νίκη του ανθρώπου θα οριοθετήσει ένα νέο κύκλο ζωής, χαράς και δημιουργίας που θα τείνει να επιβεβαιώνει την ιστορία. Ο θρίαμβος του ανθρωποειδούς θα ανοίξει ένα ατέλειωτο στάδιο θανάτου, πόνου και καταστροφής που θα σημάνει το τέλος της ιστορίας.

Πρόκειται για ένα δίλημμα που δεν αφήνει κανένα περιθώριο ουδετερότητας. Όταν η πόλις στασιάζεται, η ουδετερότητα ισοδυναμεί με συνενοχή με τον νικητή. Και όταν «στασιάζεται» ο άνθρωπος και η ιστορία, η ουδετερότητα ισοδυναμεί με συνενοχή με τη μεγαμηχανή του θανάτου που καταργεί και τον άνθρωπο και την ιστορία.

Όσοι εναντιώνονται στον εξουσιαστικό παραλογισμό και **ελπίζουν για το καλύτερο, ζώντας το χειρότερο**, θα πρέπει να μάθουν να λειτουργούν ως ποιητές. Και, όπως το έθεσε ο Άρης Αλεξάνδρου «προορισμός της ποίησης είναι... να συντελέσει στην τελειοποίηση της γλώσσας τόσο που οι λέξεις άνθρωπος και ειρήνη ν' αποτελούν συνωνυμία».

Ή, όπως το έθεσε μια Γερμανίδα οικολόγος, καταγγέλλοντας τον οικο-φασισμό της συνομοταξίας των Ντανιέλ Κον Μπεντίτ / Γιόσκα Φίσερ, **«πρέπει να επιδιώξουμε το αδύνατο, αλλιώς, σύντομα, θα βρεθούμε αντιμέτωποι με το αδιανόητο»**.

Επίμετρο: Για τον UCK.

(α) UCK: «Πατριωτισμός» και Μισθοφόροι.

Ο αυτοαποκαλούμενος «Απελευθερωτικός Στρατός του Κόσοβου» είναι μια συμμορία μισθοφόρων που, από την αρχή της εμφάνισής του, δεν κατάφερε να «στρατολογήσει» παρά μόνο 1-2 χιλιάδες άτομα που πρόσφατα αυξήθηκαν σε 5 χιλιάδες (Washington Post: Balkans Report).

Ο UCK έκανε την εμφάνισή του το 1996 με μια δήλωση προς τους εκδότες των αλβανόφωνων εφημερίδων του Κόσοβου και τη «Ντόϊτσε Βέλε» (20/6/1999) και, έκτοτε, αναπτύσσει τρομοκρατική δραστηριότητα, με επιθέσεις εναντίον αστυνομικών και κυβερνητικών τμημάτων και σταθμών, Σέρβων και Μαυροβουνίων και Αλβανόφωνων που δεν συμφωνούν με τους σκοπούς, τη θεωρία και την πρακτική του UCK.

Σκοπός του UCK είναι η απόσχιση του Κόσοβου από τη Γιουγκοσλαβία και η συμβολή του στη συγκρότηση της «Μεγάλης Αλβανίας». Επικεφαλής του UCK είναι ο **Hashim Thaqi**, 30 ετών, ο αυτοαποκαλούμενος «**Φίδι**», που ήταν επικεφαλής της αλβανόφωνης αντιπροσωπείας στις συναντήσεις του Ραμπουγέ. (Washington Post: Balkans Report)

Στις ετήσιες Εκθέσεις για την Τρομοκρατία του αμερικανικού Υπουργείου Εξωτερικών, μέχρι το 1998, ο UCK κατείχε εξέχουσα θέση μεταξύ των τρομοκρατικών οργανώσεων. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του James Rubin, εκπροσώπου του αμερικανικού υπουργείου εξωτερικών το 1998:

«Οι ΗΠΑ έχουν σοβαρές ανησυχίες για την ασφάλεια τόσο των Σέρβων όσο και των Αλβανών πολιτών στο Κόσοβο. Ανησυχούμε για τις επιθέσεις εναντίον Σέρβων πολιτών στο Κόσοβο από εξτρεμιστικές ομάδες, ανάμεσα στις οποίες περιλαμβάνεται και ο Απελευθερωτικός Στρατός Κόσοβου (UCK). Όπως αναφέρθηκε, τις τελευταίες εβδομάδες ένας αριθμός Σέρβων πολιτών έχει απαχθεί από ένοπλες Αλβανικές ομάδες. Μια τέτοια δραστηριότητα δεν μπορεί να συγχωρεθεί. Οι απαχθέντες πρέπει να απελευθερωθούν αμέσως και χωρίς όρους. Οι ΗΠΑ θεωρούν ότι η ομηρία και η απαγωγές πολιτών θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο έρευνας από τους ερευνητές του ICTY».

Μέχρι το 1998, οι αμερικανικές υπηρεσίες δημοσίως κατήγγειλαν αλλά ανεπισημάτως υπέθαλπαν τη δράση του UCK. Η κατάσταση αυτή άρχισε να αλλάζει όταν στις 24 Ιουνίου 1998, ο Αμερικανός μεσολαβητής **Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ** συναντήθηκε (και φωτογραφήθηκε) με άνδρες του UCK στο χωριό Γιούνικ, πράγμα που εγκαινίασε την επίσημη συνεργασία του αμερικανικού παράγοντα με τον UCK, που ξεκινάει από την πολιτική χρησιμοποίησή του για την επίτευξη των αμερικανικών

σχεδίων στην περιοχή (από τον Ιούνιο 1998) μέχρι την οικονομική ενίσχυσή του με απόφαση του αμερικανικού Κογκρέσου (Απρίλιος 1999).

Ο UCK διαθέτει δύο στρατόπεδα εκπαίδευσης στη βόρεια Αλβανία που, ουσιαστικά βρίσκεται υπό τον έλεγχο του ιδιωτικού στρατού του Σαλί Μπερίσα, στρατού που, από άποψη αριθμού ανδρών και ισχύος, είναι ισοδύναμος με τον επίσημο Αλβανικό στρατό. Άλλα στρατόπεδα υπάρχουν στο Λίβανο, Αφγανιστάν και Σουδάν.

Ένα σημαντικό μέρος των μελών του UCK αποτελείται από **μισθοφόρους** που αμείβονται με 5 έως 15 χιλιάδες μάρκα το μήνα, ανάλογα με την πείρα και την ειδικότητά τους, και εκπαιδεύονται από Άγγλους και Γερμανούς. Σε αυτούς περιλαμβάνονται ισλαμιστές από τις πρώην Γιουγκοσλαβικές δημοκρατίες, ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες (όπως η Γερμανία, με επίκεντρο το Μόναχο) και μουζαχεντίν από διάφορες ισλαμικές χώρες.

Σε μάχες του γιουγκοσλαβικού στρατού με τον UCK στις 18-19 Ιουλίου 1998, σκοτώθηκαν μισθοφόροι από την Υεμένη (Αμπντουλάχ Αμπού, Μοχάμετ Αμπού, Ουμέρ Αμπού και Χαζμα Αμπού), από τη Σαουδική Αραβία (Ελάντ Εμπού, Ζουμπέρ Εμπού, Μουμπάρεκ Εμπού, Ραχάμ Εμπού και Σαλεχ Εμπού) και άλλες χώρες.

Η Αλβανική τηλεόραση προβάλλει σε καθημερινό της πρόγραμμα τις δραστηριότητες του UCK.

β) Χρηματοδότηση και Ηρωίνη.

Βασικότερη πηγή χρηματοδότησης των δραστηριοτήτων του UCK (ο οποίος αποτελεί τον κύριο κορμό της Αλβανικής Μαφίας) είναι η διακίνηση και η εμπορία της ηρωίνης. Θέσεις κλειδιά για την ανάπτυξη αυτής της δραστηριότητας είναι η Πρίστινα, τα Σκόπια, το Σκέντερ, η Βράντιτσα, η Μπλάστιτσα, το Γκόστιβαρ και η Τροπόγια.

Όπως προκύπτει από τις αναφορές των αντιναρκωτικών υπηρεσιών των διαφόρων χωρών, η Αλβανική Μαφία και ο UCK ελέγχει:

1) Το **100%** της διακίνησης και της μαύρης αγοράς της ηρωίνης στην Αλβανία, τα Σκόπια, την Κροατία, τη Σλοβενία.

2) Το **80%** της μαύρης αγοράς της ηρωίνης στην Ουγγαρία (εφημερίδα Magyar Hirlap και Nasa Borba 31/3/1998), την Ελβετία (όπου κρατούνται πάνω από 500 αλβανόφωνοι για διακίνηση ηρωίνης) και τη Γερμανία (με το Μόναχο ως βασικό κέντρο για τις δραστηριότητες του UCK).

3) Ένα μεγάλο μέρος της μαύρης αγοράς στην Ιταλία, όπως αποδείχθηκε μετά την Επιχείρηση Μακεδονία της ιταλικής αστυνομίας στις 18/5/98.

4) Ένα διαρκώς αυξανόμενο ποσοστό της μαύρης αγοράς στην Ελλάδα, τη Βρετανία και την Ισπανία.

Με δεδομένο ότι από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και μετά, η παγκόσμια διακίνηση και εμπορία της ηρωίνης και της κοκαΐνης γίνεται από Δίκτυα που ελέγχονται από τη CIA και ότι δεν υπάρχει δυνατότητα για καμιά συμμορία να παρεμβληθεί σ' αυτό το πεδίο χωρίς την «έγκριση» της εν λόγω υπηρεσίας (Κ. Γρίβας, Πλανητική κυριαρχία και «ναρκωτικά», Αθήνα, 1997), είναι φανερό ότι βρίσκεται σε εξέλιξη μια διαδικασία που αποβλέπει:

1) Στη σταδιακή εκτόπιση από τη μαύρη αγορά των παραδοσιακών δικτύων και στην αντικατάστασή τους από το Αλβανικό Δίκτυο.

Αυτό επιτελείται με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που -στη δεκαετία του 1960- μέσω του αποκαλούμενου Μεγάλου Πραξικοπήματος της Ηρωίνης που καθοδηγήθηκε από τον Λευκό Οίκο, εκτοπίστηκε από τη διεθνή σκηνή το Γαλλικό Δίκτυο της Κορσικάνικης Μαφίας της Μασσαλίας και αντικαταστάθηκε από το Δίκτυο της Ν.Α. Ασίας με επικεφαλής τον αρχιμαφιόζο Σάντο Τραφικάντε τζούνιορ, κάτοχο διπλωματικού διαβατηρίου, το οποίο οργανώθηκε και ελέγχονταν από τη CIA. (βλ. Κ. Γρίβας, ο.π.).

2) Στη διασφάλιση του μονοπωλιακού ελέγχου των ΗΠΑ στη διακίνηση και την εμπορία της ηρωίνης που παράγεται στη νέα οπιοπαραγωγό περιοχή που πρόβαλε στο διεθνές προσκήνιο μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης.

Όπως προκύπτει από την ιστορική έρευνα, κατά τη μεταπολεμική περίοδο, η CIA αναδιοργάνωσε, ενίσχυσε και **ισχυροποίησε** τα τρία

σημαντικότερα και μεγαλύτερα δίκτυα που έλεγχαν την παγκόσμια διακίνηση της ηρωίνης κατά τη μεταπολεμική περίοδο: Την Αμερικανο-σικελική μαφία, την Κορσικάνικη μαφία και την Κινέζικη μαφία. Χάρη στη βοήθεια που τους παρασχέθηκε από τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, αυτές οι εκφάνσεις του οργανωμένου εγκλήματος, μετεξελίχθηκαν από συμμορίες περιορισμένης τοπικής εμβέλειας σε αληθινά διεθνή δίκτυα διακίνησης απαγορευμένων ουσιών, που έπαιζαν και παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση και τη συντήρηση των οικονομικών και πολιτικών ισορροπιών στον πλανήτη.

Σήμερα, οι ίδιες υπηρεσίες προωθούν τη μετεξέλιξη της Αλβανικής μαφίας από τοπική συμμορία σε διεθνές δίκτυο διακίνησης και εμπορίας των τεράστιων ποσοτήτων ηρωίνης που παράγονται στη νέα, προνομιούχα οπιοπαραγωγό περιοχή του σημερινού κόσμου. Προς δόξα της αμερικανικής αυτοκρατορίας και του αμερικανικού «πολέμου κατά των ναρκωτικών».

γ) Απελευθερωτικό κίνημα ή Συμμορία:

Σε σχέση με το χαρακτήρα του λεγόμενου «Απελευθερωτικού Στρατού του Κοσόβου» (εάν πρόκειται για απελευθερωτικό κίνημα ή τρομοκρατική συμμορία), πέρα από τις ενδελεχείς προσεγγίσεις της θεωρίας και της πρακτικής του UCK που επιχειρούν οι διάφοροι αναλυτές, θα μπορούσαν να τεθούν τρία τουλάχιστον κρίσιμα ερωτήματα, που βοηθούν ουσιαστικά οποιαδήποτε προσπάθεια προσδιορισμού της φύσης του UCK:

1) Υπάρχει κανένα άλλο απελευθερωτικό κίνημα στην ιστορία που να πέτυχε να στρατολογήσει μόνο 1-2 χιλιάδες άτομα, τη στιγμή που διατείνεται ότι «εκφράζει» 1,6 εκατομμύρια ανθρώπους σε μια περιοχή με 1,8 εκατομμύρια κατοίκους;

2) Υπάρχει κανένα άλλο απελευθερωτικό κίνημα στην ιστορία που να στήριξε τη δράση του στις υπηρεσίες μισθοφόρων «στρατιωτών της τύχης» ή έμμισθων φονιάδων;

3) Υπάρχει κανένα άλλο απελευθερωτικό κίνημα στην ιστορία που ο ηγέτης του να επέλεξε το «επαναστατικό» προσωνύμιο «**Φίδι**» και ο υπαρχηγός του το «**Σουλτάνος**», ή κάποια, σημειολογικά παρεμφερή τους;

δ) UCK και PKK: Μια «αφελής» απορία

Από ορισμένους κύκλους γίνεται σύγκριση του UCK και του κουρδικού PKK προκειμένου να δημιουργηθεί σύγχυση με τη διατύπωση «αφελών» ερωτήσεων του τύπου «γιατί ορισμένοι υποστηρίζουν το PKK και όχι τον UCK, αφού και οι δύο επιδιώκουν την ανεξαρτησία των λαών τους, με την απόσπαση εδάφους από τη χώρα στην οποία αναπτύσσουν τη δράση τους;»

Σε σχέση μ' αυτό (και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν τρέφω καμιά συμπάθεια για τους δικτατορίσκους τύπου Οτσαλάν), θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η υπεράσπιση της υπόθεσης του Κουρδικού λαού δεν σημαίνει κατ' ανάγκη και υποστήριξη του PKK και ότι το PKK και ο UCK **δεν συνιστούν συγκρίσιμα μεγέθη** για τον απλούστατο λόγο ότι:

1) Ο UCK δρα στο έδαφος ενός κυρίαρχου κράτους, επιδιώκοντας την απόσπαση ενός μέρους του εδάφους του. Αντίθετα, το PKK δρα σε έδαφος που κατέχεται στρατιωτικά από άλλα κράτη (κυρίως από την Τουρκία και δευτερευόντως από το Ιράκ και το Ιράν), έδαφος στο οποίο, με βάση τη Συνθήκη των Σεβρών, οι Κούρδοι είχαν το δικαίωμα να οικοδομήσουν το δικό τους κράτος (δηλαδή πρόκειται για έδαφος που με βάση την ως άνω διεθνή συνθήκη, αναγνωρίστηκε ότι ανήκε στους Κούρδους).

2) Ο UCK, παρόλο που κινείται σε ένα εξαιρετικά ευνοϊκό περιβάλλον από την άποψη της πληθυσμιακής σύνθεσης, αδυνατεί να προσελκύσει ικανό αριθμό εθελοντών Αλβανόφωνων και χρησιμοποιεί μισθοφόρους. Αντίθετα, το PKK στηρίζει την ύπαρξη και τη δράση του στην εθελοντική στρατολόγηση Κούρδων.

**Κλεάνθης Γρίβας
Βελιγράδι, 1 Μαΐου 1999**

MINOOS 10 -16 (N. KOSMOS) - ATHENS 117 43 -TEL. 9296001-40

TO WHOM IT MAY CONCERN

Athens 30/3/1999

Mr. Kleanthis Grivas is in Yugoslavia as a correspondent of our newspaper. Please extend to him all possible courtesy and facilities.

SERAFIM FINTANIDIS

Managing Editor

**JOURNALISTS' UNION
OF MACEDONIA AND THRACE
DAILY NEWSPAPERS**

Stratigou Kallari 5 – Thessaloniki – Greece

TO WHOM IT MAY CONCERN

Thessaloniki 1 April 1999

This is to certify that Dr. **KLEANTHIS GRIVAS**, psychiatrist, MD, PhD, is in Yugoslavia on journalistic mission, which is confined to him after unanimous decision of our Directing Board.

Please extend to him all possible courtesy and facilities.

For the Directing Board

Dimitris Gousidis
President

VANREDNO IZDANJE

Danas

www.danas.co.yu

SUBOTA - NEDELJA, 8 - 9. MAJ 1999. BROJ 43-44, CENA 4 DINARA

TARGET?

Danas

(zamenik glavnog urednika), Milovan Jauković (svet), Jelka Jovanović (unutrašnja), Radomir Ličina, Gordana Logar, Dragana Luković (marketing), Zagorka Milošević, Aleksandar Nikaišinović, Vesna Ninković-Džafo, Petar Popović (desk), Rade Radovanović (kultura), imre Sabo (foto), Vesna Vujić (Beograd), Prodaja: Slavenka Đurović, Milorad Đurović. Žiro-računi 40816-603-5-3045538 i 40816-603-8-4045538, Štampa „Forum“ - Holding korporacija, Vojvode Mišića 1, Novi Sad, ISSN 1450-538X

Danas, dnevnik, izdaje preduzeće za novinsko-izdavačku delatnost, DAN GRAF d.o.o., Redakcija: Alekse Nenadovića 19-23, V sprat, Beograd, e-mail: danas@eunet.yu, fax: 439-938, telefoni: 432-087 i 430-427. Redakcija u Novom Sadu: 021/71-488;

fax 021/612-002. Predsednik Upravnog odbora: Radomir Ličina. Direktor DAN GRAFA: Dušan Mitrović. Glavni urednik: Grujica Spasović. Odgovorni urednik: Veseljko Koprivica. Redakcijski kolegijum: Božidar Andrejić (zamenik glavnog urednika),

Radovan Balac (Novi Sad), Nikola Burzan, Petar Cvijić (sport), Ludwik Wincenty Gadomski (posebna izdanja), Zdravko Huber

Bio sam svedok ratnog razaranja Jugoslavije

Poruke balkanske Gernike

Beograd, 10. april. Sveta subota, jedino uskršnja liturgija remeti jezivu, grobnu tišinu. U crkvi, patrijarh ponaavlja Hristove reči: „Dodi da uzmeš svetlo“. Napollju, ubice iz NATO i SAD pozivale su: „Dodi da uzmeš bombe“.

Istovremeno, masa ljudi svih godina starosti, sa svećama u rukama, pevajući, štiti sopstvenim telima mostove koji povezuju dva kraja Beograda. Nekoliko stotina kilometara južnije, pošto su NATO bombe srušile gradić Aleksinac, Balkan je dobio sopstvenu Gerniku. Mirni provincijski gradić pretvoren je u ruševine za svega nekoliko minuta. Odgovor nevinih i nesrećnih stanovnika sazeo je čovek koji se pojavio iz ruševina, podigao pogled pun gneva i beoza poput neba i pokretima ruke poziva ubicu bez lica: „Sidi dole da ti dam odgovor“.

Mržnja jedino oružje

Direktna linija koja povezuje Gerniku, Aleksinac i Evropljane koji poslušno trčkaraju za američkim totalitarizmom koji se otrgao svakoj kontroli, veoma je nepoznatljiva, jer je iscrpana krvlju. Bombe „Bande 19“ (čitaj NATO) ispunile su stanovnike iz ruševina besom, zbog konstantnog zločina - protiv humanosti. Ovi ljudi su bespomoćni da se suprotstave ovom zločinu, nemoćni su da na pravi način odgovore na udare. Mržnja je njihovo jedino oružje, mržnja prema ovim izmenjenim humanoidima koji seju šizofreniju: političkim manipulima (liderima „Bande 19“) iz

zemalja-članica NATO; uniformisanim ubicama iz štaba vojne komande, ubicama što sa bezbedne distance, hiljadama kilometara daleko, pritisnjaju dugme ubilačkog megamehanizma.

Takav teror i u meni stvara beskrajnu mržnju i paniku koje me svaki dan sve više obuzimaju, da mi je sve teže da ih kontrolišem i čine da počinjem da se osećam isto kao ovi nesrećni ljudi.

Rat je najgori, košmarni izraz destruktivne ljudske agresivnosti, uperen je protiv života, logičke, polnosti, kulture i demokracije. Stoga rat može da bude atraktivan samo za autoritativne transformisane humanoide, nekrofile, iracionalne, anorganičke i varvarske antidemokratske. Rat je totalna negacija života, koji iz propagandne retorike krjuje materijalistički interes. Rat je paroksalni izraz nasilne dominacije dela ljudskog mozga koji generiše košmarni iracionalizam što ispunjava najkrvaviji deo postojanja ljudske vrste, gde je individualni zločin samo kap u moru masovnog zločina sile. Reč je o teledingovanom masovnom ubistvu koje se događa usled iracionalne opredeljenosti zastavi, lideru, religiji ili političkom verovanju u bilo kojem simbolu. Rat je stanje koje gaji izvor nade i očekivanja, „klanica svih nada“, i omogućava iracionalizmu da nadvlada logiku.

Agresija ubica iz USA i NATO protiv Jugoslavije tipična je imperijalistička kampanja koja je prikrivena neimenovanim ekonomskim i političkim ciljevima koje se pojavljuju na nacionalnoj površini posle raspada Sovjetskog Saveza: uspostavljanje američke kontrole nad najvećim izvorima nafte u trouglu Perzijski zaliv-Kaspijsko more-Egejsko more; upostavljanje i uništavanje Rusije koja, uprkos dramatičnom ekonomskom slabljenju, ostaje druga najveća nuklearna sila na svetu.

možu da se ostvare bez ponovnog prekrajanja granica na Balkanu. Posle više od 40 dana agresije, stalnog bombardovanja ljudskih bića i infrastrukture, posledice ovog rata mogu da se naslute u vidu drastične promene granica i geopolitičke ravnoteže na Balkanu, neizmerne ljudske tragedije i neprocenjive ekološke katastrofe.

U nameri da ostvari sopstvene ciljeve i interese, Americi je potrebno preokroiti granice i geopolitički balans na način koji će omogućiti postojanje američkog protektorata na zapadnom prilazu Kaspijskom moru. Za ostvarivanje ovakvih interesa izabrana je Albanija. To znači da će već postojećem sporu na istočnim granicama Grčke (sa Turskom) biti pridodat i spor na zapadnim granicama Grčke (Albanija). Upravu zbog toga, Grčka bi se, uskoro, vrlo lako mogla suočiti sa terorističkim akcijama OVK na svojoj teritoriji.

Neizmerna ljudska tragedija tiče se kako Srba, tako i albanskih izbeglica čiji je masovni egzodus izazvan NATO bombardovanjem. Svi će platići ogromnu cenu, pre svega u ljudskim

PIŠE: Kleanthis Grivas

životima, zatim kroz uništavanje strukture života i ekonomsku katastrofu. Rat će imati neizbežne usputne, negativne posledice među severnim balkanskim zemljama, jer će genocidni ratovi biti organizovani na lokalnom nivou, porast individualnog kriminala, prostituciju, narkomaniju, porast broja skitnica, psihoske probleme), koji će značajno sniziti nivo kvaliteta života i socijalne koherentnosti.

Ogromna ekološka katastrofa neće mimoići ni jednu balkansku zemlju, a cena će biti visoka: verzibilno zagađenje osnovne životne sredine (vazduha, vode, hrane), dramatičan porast kancerogenih oboljenja i broja dece rođene sa fizičkim deformacijama.

Jedan pesnik je pisao „Uzmi sobom vodu, jer budućnost puna suše“, a dodacu i krvi, bo plača, smrti i ruševina u ime uca iz „Bande 19“. Nada ipak postoji. Ona se ogleda u činjenici da ljudska vrsta biološki predodređena na život u slobodi.

Autor je eminentni grčki psihijatar i intelektualac